

отъ една философия на друга, не търсятъ и не се спиратъ върху възгледитѣ на различнитѣ философи, както често постъпватъ нѣкои окултни ученици. Запримѣрь, тѣ се спиратъ върху възгледитѣ на нѣкои философи за обективния или външния свѣтъ и за субективния или вътрешния свѣтъ и казватъ, че субективниятъ свѣтъ, т. е. това, което човѣкъ преживява въ себе си, е по-реално отъ онова, което го заобикаля отвънъ. Въ сжщностъ, субективниятъ свѣтъ има свое отражение въ обективния свѣтъ, и обратно: обективниятъ свѣтъ има свое отражение въ субективния. Съ други думи казано: всѣки външенъ обектъ се отразява у човѣка, въ неговия субективенъ свѣтъ. И всѣко субективно преживяване на човѣка има свой външенъ изразъ. Докато външниятъ свѣтъ се отразява въ вътрешния свѣтъ на човѣка, той не е още въ реалността на живота. И докато вътрешниятъ му свѣтъ се отразява въ външния, човѣкъ не е още въ реалността на живота. Божествениятъ свѣтъ е абсолютна реалностъ, безъ никакво отражение. Когато се качите на една добре узрѣла круша и опитате плодоветѣ ѝ, трѣбва ли да се интересувате отъ сѣнката на тази круша?

Следователно, докато се интересува отъ субективни и обективни нѣща, човѣкъ живѣе съ сѣнкитѣ на нѣщата. Той е далечъ още отъ истината. Запримѣрь, дойде нѣкой при васъ и ви казва, че еди-кой си говорилъ лоши думи по вашъ адресъ. Вие веднага се настрой-